

Nadzieja dzięki Jezusowi Chrystusowi

Dlaczego potrzebuję pomocy Jezusa Chrystusa, aby stać się doskonałym?

Starszy J. Devn Cornish z Kworum Siedemdziesiątych powiedział:

Nasi członkowie [często pytają]: „Czy jestem dość dobry?” albo „Czy rzeczywiście uda mi się dostać do królestwa celestialnego?”. Oczywiście, nie istnieje coś takiego jak „bycie dość dobrym”. Nikt z nas nie jest w stanie „zapracować” lub „zasłużyć” sobie na zbawienie, ale rzeczą naturalną jest zastanawianie się, czy Pan nas przyjmie [...].

Pozwólcie, że wyrażę się jasno i wyraźnie. Odpowiedzi na pytania: „Czy jestem dość dobry?” oraz „Czy podołam?” brzmią: „Tak! Będziesz dość dobry” i „Tak, podołasz, o ile będziesz pokutować i nie będziesz usprawiedliwiać siebie czy sprzeciwiać się Bogu”. Bóg niebios nie jest bezdusznym sędzią sportowym, który szuka pretekstu, aby wykluczyć nas z gry. On jest naszym doskonale kochającym Ojcem, który pragnie bardziej niż ktokolwiek inny, aby wszystkie Jego dzieci powróciły do domu i żyły z Nim w rodzinie wyświęconej na wieczność. On naprawdę oddał Swego Jednorodzonego Syna, abyśmy nie zginęli, ale mieli życie wieczne! Proszę was, abyście uwierzyli i czerpali nadzieję oraz pocieszenie z tej wiecznej prawdy. Nasz Ojciec Niebieski pragnie, aby się nam udało! To jest Jego dzieło i Jego chwała. (J. Devn Cornish, „Czy jestem dość dobry? Czy podołam?”, *Liahona*, listopad 2016, str. 32–33)

Co mogę zrobić, aby stać się „udoskonalonym poprzez Jezusa”?

Siostra Carol F. McConkie, która służyła jako doradczyni w Generalnym Prezydium Organizacji Młodych Kobiet, nauczała:

Nasza nadzieja na uświęcenie się jest skupiona na Chrystusie — Jego miłosierdziu i łasce. Mając wiarę w Jezusa Chrystusa i Jego Zadośćuczynienie, możemy stać się [czyści], bez skazy, jeśli wyrzekniemy się wszelkiej bezbożności [zob. Ks. Moroniego 10:32–33] i szczerze pokutujemy. Zostajemy [ochrzczeni] przez zanurzenie dla odpuszczenia grzechów. Nasze dusze zostają uświęcone, kiedy z otwartym sercem przyjmujemy Ducha Świętego. Co tydzień bierzemy udział w obrzędzie sakramentu. W duchu pokuty, szczerze pragnąc prawości, zawieramy przymierze, że pragniemy wziąć na siebie imię Chrystusa, pamiętać o Nim i przestrzegać Jego przykazań, abyśmy zawsze [mogli] mieć ze sobą Jego Ducha. Z czasem, kiedy nieustannie staramy się być jednością z Ojcem, Synem i Duchem Świętym, stajemy się uczestnikami Ich boskiej natury [zob. II List Piotra 1:4]. (Carol F. McConkie, „Świętość ozdobą kobiety”, *Liahona*, maj 2017, str. 10)

Starszy Dale G. Renlund z Kworum Dwunastu Apostołów nauczał:

„Bóg bardziej zwraca uwagę na to, kim jesteśmy i kim się stajemy, niż na to, kim byliśmy. Zauważa, że ciągle dążymy do przemiany. (Dale G. Renlund, „Święci w dniach ostatnich dążą do zmiany”, *Liahona*, maj 2015, str. 56)